

ἐξέπεσες εἰς αὐτὰ ἐδῶ τὰ μέρη;) Τραπ. *Μὴ φογᾶσαι, ἐγὼ
'κὶ κρεμύγουνμαι ἀπάν' τ' σ'* (δὲν σ' ἐπιβαρύνω, δὲν καταλή-
γω εἰς τὴν ἀνάγκην σου αὐτοῦθ.)

β) Κατὰ γ' πρόσ. μετὰ τὴν λ. λόγος, συντυχία, μοῦ ἐπι-
τρέπεται νὰ ὁμιλήσω Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.): *'Σ ἐμὸν λόγος
'κὶ κρεμύεται* (συνων. μετὰ τὴν δὲν μοῦ πῆφτει λό-
γος, δὲν με ἀφορᾷ, δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ ὁμιλήσω) Χαλδ.
'Σ ἐσὲν θυντ'ζία 'κὶ κρεμύεται (δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται, δὲν
ἔχεις δικαίωμα νὰ ὁμιλήσης) αὐτόθ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκρεμισμένη* Πελοπν.
(Τριφυλ.) *Γρεμ-μηνέο* (Μπόβ.) *Γκρεμισμένα* Λιθάρια Ἀν-
τίπαζ. Ἡπ. (Κοκκιν.) Πάζ.

γκρεμίλα ἡ, Θράκ. (Ἐπιβάτ. Σηλυβρ. κ.ά.) Πελοπν.
(Ἀρκαδ. Δυρράχ. Καλάβρυτ. Κοντογόν. Λακεδ.) — Λεξ.
Βλαστ. 372 Δημητρ. *κριμίλα* Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) — Λεξ.
Βλαστ. 372 *γκριμύλα* Στερελλ. (Ἀράχ.) *κριμίλα* Α. Ρουμελ.
(Στενήμαχ.) *γκριμίλα* Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν. Αἰδηψ. Στρόπον.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀρτοτ. Ἀχυρ. Λεπεν. Φθιώτ.
Φωκ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμίζω* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίλα.
Βλ. Γ. Χατζιδ. ΜΝΕ 2, 246-53 καὶ Μ. Φιλήντ. Γλωσ-
σολ. 3, 102-103.

1) Ἀπόκρημνος τόπος Εὐβ. (Στρόπον.) Πελοπν. Ἀρκαδ.
(Δυρράχ. Καλάβρυτ. Κοντογόν. Λακεδ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.
Ἀκαρναν. Ἀράχ. Ἀρτοτ. Ἀχυρ. Λεπεν.) — Λεξ. Βλαστ. 372
Δημητρ.: *Δὲν εἶναι καλὸ χουράφ', νὰ γκριμίλα εἶναι, καὶ
λαγούλ'λίστρεις εἶναι* (λαγούλ'λίστρεις = μικρὰ χωράφια ὅσο
νὰ χωροῦν τοὺς λαγούς νὰ κυλιοῦνται) Στρόπον. Ἀπουκεῖ
θὰ διαβῆς: *Εἶναι οὐλον γκριμίλα!* Λεπεν. *"Εἴ' νὰ γκριμί-
λα ἰκεῖ 'ς τοὺν Ἀκατ' Ἀντ' γον!* Ἀχυρ. Κατέβα ἐδῶ ἀπὸ
τὸ μουλάρι, γιὰ εἶναι πολὺ γκριμίλα Πελοπν. (Κα-
λάβρυτ.) Συνών. ἀπόγκρεμος 3, γκρεμός 1,
γκρεμοτόπι, γκρεμοτοπιά, γκρεμοτόπος,
κακόβολο (εἰς λ. κακόβολος), κακοπετριά,
κακοτοπιά, χάλαρο.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκρεμίλα* Πελοπν. (Ἀ-
χαΐα Ὀλυμπ.) καὶ *Γκρεμίλες* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Τριφυλ.)

2) Πτώσις ἀπὸ κρημνοῦ, κατακρήμνις Στερελλ. (Ἀ-
ράχ.): *"Εφαγι μιά γκριμύλα.* Συνών. γκρέμισμα,
γκρεμοτσάκισμα. 3) Ἀντὶ τῆς προστ. τοῦ ρ.
γκρεμίζω, εἰς δῆλωσιν ἀγανακτήσεως, ἀποστροφῆς
Α. Ρουμελ. (Στενήμαχ. Φιλιππούπ.) Εὐβ. (Αἰδηψ.) Θράκ.
(Ἐπιβάτ. Σηλυβρ. κ.ά.) Στερελλ. (Ἀράχ. Ἀχυρ. Φθιώτ.
Φωκ.): *"Αἰ, γκριμύλα! Γκριμύλα ντέ!* (γκρεμίσου,
γκρεμοτσακίσου) Ἀράχ. || Φρ. *Σάρα κὶ γκριμίλα
νὰ γέ'ν' (ἀρά) Φθιώτ. Φωκ. Γκριμίλα, ἔλα γλήγουρα 'ς τοῦ
σπίτ', θὰ σὶ δείρουν!* Αἰδηψ. Συνών. ἀρατίλα, γκρε-
μοτσακιά, γκρεμοτσάκισμα, γκρεμοῦ-
λα, ξεκουμπίσου (εἰς λ. ξεκουμπίζω).

γκρέμιος ἐπίθ. Ἴων. (Σμύρν.) Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυ-
νour.) — Μ. Ἀργυρόπ. εἰς Ν. Ἑστ. 2, 99 Α. Κυριαζ. εἰς Ἀν-
θολ. Η. Ἀποστολίδ., 179. L. Roussel, Grammaire, 326.
— Λεξ. Δημητρ. γρέμιους Σάμ. Οὐδ. γκρέμι Ἴων. (Σμύρν.)
Τσακων. (Χαβουτσ.) γρέμι Θράκ. (Αἰν.) Παρ. γρέμιν Πόντ.
(Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμίζω*.

Α) Ἐπιθετικ. 1) Ἀπόκρημνος Πελοπν. (Κυνour.) Σάμ.:
Οὐλος ὁ τόπος ἦτανε γκρέμιος κ' εἶδανε καὶ πάθανε ὅσο νὰ

*'ρθοῦνε Κυνour.) Πάει, κὶ βοίσκιτι 'ς ἓνα μέρος παραθα-
λάσιον πολὺ γρέμιον Σάμ. 2) Ἐρειπωμένος Ἴων. (Σμύρν.)
Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνour.) Μ. Ἀργυρόπ. ἔνθ' ἄν. Α.
Κυριαζ. ἔνθ' ἄν. L. Roussel ἔνθ' ἄν. — Λεξ. Δημητρ.:
Προῖκα τὴ λέτε, καλότυχε, κὶ αὐτὴ, ἓνα γκρέμιο σπῖτι!
Κυνour. *"Ολα ἀπομένον γκρέμια ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ σεισμοῦ*
Λεξ. Δημητρ. || Ποίημ.*

*Κ' ἦταν τὸ συναπάντημα τὸ πρῶτο μιά χαρά,
κοιτὰ 'ς τὸ γκρέμιο μύλο*
Α. Κυριαζ. ἔνθ' ἄν.

Β) Οὐδ. οὐσ. 1) Ὁ κρημνὸς Θράκ. (Αἰν.) Πάρ. Πόντ.
(Οἶν.): *Ποῦ 'ς τὰ γρέμια ἤσουνε;* Οἶν. || Ἄσμ.

*Ξέρεις ποιοὶ τὸν σκοτώσανε, ποῖα γρέμια τὸν ἐφάγαν
καὶ ποῖα κυρὰ τότε θωρεῖ καὶ πίσω δὲ γυρίζει;*

Αἰν. 2) Τὸ ἐρείπιον, ἡ ἐρειπωμένη οἰκία Ἴων. (Σμύρν.)
Τσακων. (Χαβουτσ.): *"Ηταρ' 'ς τὰ Παλιόχωρα, 'ς τὰ γκρέμια*
(ἦταρ = ἦτο) Χαβουτσ. Συνών. γκρέμισμα Α3.

γκρεμισιά ἡ, Α. Λασκαράτ., Ἡθῆ, 47 — Λεξ. Δημητρ.
γκρεμισιά Κεφαλλ. Ὁθων.

Ἐκ τοῦ θέμ. τοῦ ἀορ. τοῦ ρ. *γκρεμίζω* καὶ τῆς πα-
ραγωγ. καταλ. -ιά.

Κατακρήμνις, ἀκουσία πτώσις ἔνθ' ἄν.: *"Εφα νὰ
γκρεμισιά! Κεφαλλ. Ἐπῆε ἀπὸ γρεμισιά (κατακρημνισθεῖς
ἐφονεύθη) αὐτόθ. Θὰ σὲ πιάκω καὶ θὰ σοῦ δώκω καμμιὰ
γκρεμισιά γερὴ Ὁθων. Συνών. γκρεμίλα, γκρέμι-
σμα, γκρεμισμός, γκρεμοτσάκισμα*

γκρέμισμα τό, κρέμισμα Πόντ. (Ἰνέπ.) κρέμισμαν Πόντ.
(Σταυρ.) κρέμυμαν Πόντ. (Τραπ.) κρέμισμαν Πόντ. (Χαλδ.)
γκρέμισμα πολλὰχ. γρέμισμα Κρήτ. (Ἀρχάν. κ.ά.) Πελοπν.
(Καρβελ. Κίτ. Μάν. κ.ά.) γκρέμ'σμα Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.)
Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Μακεδ. (Γαλάτιστ.) γρέμ'σμα Α. Ρου-
μελ. (Συναπλ.) γρέμισμα Κρήτ. (Κίσ.) κρέμ-μισμαν Κύπρ.
Χίος (Πισπιλ.) κρέμ-μισμαν Λυκ. (Λιβύσσ.) γκρέμισμα
Λεξ. Περίδ. Βυζ. Δημητρ. γρέμισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά.
ἀγκρέμισμα Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) ἀγκρέμισμα Κίμωλ. ἐγκρέ-
μισμα Λεξ. Βάνγ.

Ἐκ τοῦ ρ. *γκρεμίζω*. Ὁ τύπ. ἐγκρέμισμα
καὶ παρὰ Σομ.

Α) Κυριολ. 1) Κατακρήμνις, πτώσις, ἀφ' ὑψηλοῦ τόπου
πολλὰχ.: *Τοῦ ὅσωσε ἓνα γκρέμισμα ἀπὸ τὴ σκάλα, ποὺ
κατατσακίστηκε! Ἀθῆν. Εἶναι ἓνας ἀδίχριστος, ποὺ θέλει
γκρέμισμα Κρήτ. Ἐπαθ' ἓνα γκρέμ'σμα, ἦταν οὐλον θ'κό τ'!*
Στερελλ. (Αἰτωλ.) *"Οπως κατάδησε, δὲ δού μένει παρὰ τὸ
γκρέμισμα Κεφαλλ. Εἶδα γρέμισμά 'τον εὐτό! Χίλια κομμά-
θια ἴνηκε! Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τὸ βόδι ἐιδιὰ ἀπὸ ἀγκρέμισμα*
(ἐιδιὰ ἀπὸ = ἐπῆγε ἀπὸ, ἐφονεύθη κατακρημνισθὲν) Πε-
λοπν. (Κίτ. Μάν.) *"Αμα ὁ ἄθρωπος 'ε γροικᾷ, ἔν' γι' ἀγκρέ-
μισμα (γροικᾷ = ἀκούη) Κίμωλ. Ἄσμ.*

*Σκίσιμο θέλει τὸ χαρτί, χύσιμο τὸ μελάνι
καὶ γρέμισμα ὁ γραμματικὸς σ' ἓνα βαθὺ λαγάδι*
(μοιρολ.) Πελοπν. (Καρβελ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Κρέμ-μισμαν* τοῦ Κα-
μήλου Κύπρ. *Κρέμ-μισμαν* τῶ Ζαφτιέδων Χίος (Πισπιλ.)

2) Κατεδάφισις οἰκίας κλπ. πολλὰχ.: *Μόλις τελειώση τὸ
γκρέμισμα τοῦ σπιτιοῦ, θ' ἀρχίσωμε ἀμέσως τὸ χτίσιμο*
Ἀθῆν. 3) Ἐρείπιον Ἀθῆν. Εὐβ. (Ἀγία Ἀνν.) Ζάκ. Ἡπ.
Στερελλ. (Αἰτωλ. Ὑπάτ.) — Λεξ. Βυζ. Δημητρ.: Μετὰ τὸν

τελευταίο σεισμό γέμισε ό τόπος γκρεμίσματα και χαλάσματα 'Αθην. Αὐτεῖν' ή ικκλησοῦλα εἶνι τώρα γκρέμ'σμα Αἰτωλ. Συνών. γ κ ρ ε μ ι ο ς Α2.

'Η λ. και ως τοπων. υπό τούς τύπ. Γρεμίσματα Πάρ. Μαθράκ. β) Τόπος, τοίχος εἰς κατάστασιν καταρρεύσεως Πελοπν. (Κίτ. Μάν.): 'Ανέβηκε 'ς τὸ δοῖχο ἔ' η̣τα 'ς τὸ γρεμισμόν του κ' ἐξεκόλωσε (ἦτο ἐτοιμόρροπος και κατέρρευσε). 4) 'Αποκοπή και ἀπόρριψις τῶν ἀχρήστων βλαστῶν τῆς ἀμπέλου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν καρποφόρων τοιούτων. Π. Γενναδ., 'Ελλην. γεωργ. 11, 169. Συνών. ἀποστέρφμα, ἀργολόγημα, βλαστοκόμμα, βλαστοκόπημα 2, βλαστολόγημα, βλαστολόγι 2, ξεστερφάδιασμα, ξεφύλλισμα. 6) 'Επὶ δένδρων, ή ρίζις καρπῶν διὰ ραβδίσματος Θεσσ. (Τσαγκαρ.): Μιτὰ τοῦ γκρέμ'σμα κὶ τοῦ μάζιμα ἀπουνμέν' τοῦ σπυρουλόγημα.

β) Μεταφ. 1) Κατάλυσις, καθαίρεσις, ἀνατροπή πολλαχ.: Γκρέμισμα εἰδώλων - προλήψεων - θεσμῶν - θρόνων κττ. πολλαχ. Συνών. γ κ ρ ε μ ι σ μ ὁ ς Β2. 2) Κατάρρευσις ὕλικῆς, πτώχευσις Πόντ. ('Αργυρόπ. Κερασ. Τραπ.) β) 'Εξάντλησις δυνάμεων Πόντ. ('Αργυρόπ. Κερασ. Τραπ.) γ) Κατάρρευσις ψυχικῆ πολλαχ.: Γκρέμισμα ὀνείρων - ἐλπίδων πολλαχ. 3) 'Αποβολή ἐμβρύου Πόντ. ('Ινέπ.) 4) Σκωπτικῶς ὁ ἀρραβὼν Μακεδ. (Γαλάτιστ.)

γκρεμισματιά ή, ἐνιαχ. γρεμισματιά Κρήτ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γ κ ρ ε μ ι σ μ α.

'Ακουσία κατακρήμνισις: 'Ηπαιξα μιὰ γρεμισματιά, πὸν δὲ δὴν ἤπαιξε ἀκόμη κιανεῖς (ἤπαιξα = ὑπέστην). Συνών. γ κ ρ ε μ ι σ μ α Α1.

γκρεμισμός ὁ, Κίμωλ. — Κ. Παλαμ., Γράμματ. 2, 7 Σ. Περεισιάδ., Χορ. Ζαλόγγ., 43 — Λεξ. Δημητρ. γρεμισμός Πελοπν. (Ξεχώρ.) γκρεμισμός Λεξ. Δημητρ. γρεμισμός Νάξ. ('Απύρανθ.)

'Εκ τοῦ ρ. γ κ ρ ε μ ι ζ ὼ. 'Ο τύπ. γ κ ρ ε μ ι σ μ ὁ ς εἰς 'Ερωτόκρ. Α, 1634 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ., 530).

Α) Κυριολ. 1) Πτώσις εἰς κρημνόν, κατακρήμνισις Νάξ. ('Απύρανθ.) Πελοπν. (Ξεχώρ.) — Σ. Περεισιάδ., ἐνθ' ἀν. — Λεξ. Δημητρ.: 'Ο γρεμισμός του κ' εὐτεινοῦ ἦτον ἄπειρο βράμα (= φοβερόν πρᾶγμα) 'Απύρανθ. || 'Ασμ.

'Εγὼ τὸ δίτσο θάνατο δὲ δὸ παραλυποῦμαι γιατί 'ναι 'πὸ τὸ Τσύριο ὁ κόσμος νὰ πεθαίνει.

Τὸ γρεμισμό, τὸ σκοτωμό | τσαὶ τὸν ἀνάποδο φερμό ἐτσεῖνονε λυποῦμαι

(μοιρολ.) Ξεχώρ. || Ποίημ.

Κὶ ὁ κουρνιαχτός τοῦ γκρεμισμοῦ νὰ φθάσῃ πάρα πέρα ἀπ' τὸν καπνὸ τοῦ νικητῆ, τῆς δόξας του τὴ λάμψη Σ. Περεισιάδ., ἐνθ' ἀν. Πβ. 'Ερωτόκρ., ἐνθ' ἀν. «Κ' ἐδὰ ξαμώνει κίντυνα και γκρεμισμούς 'ς τὰ βύθη».

β) Μεταφ. 1) Συμφορὰ Κίμωλ.: Οἱ γκρεμισμοὶ με φά'νε (= φάγανε, ἐπετάχυναν τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου). 2) Καθαίρεσις, κατάλυσις Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἀν.: 'Η ἐπαναστατικὴ ὥρα τοῦ ρωμαντισμοῦ, ή ὥρα τοῦ γκρεμισμοῦ και τοῦ συντριμμοῦ τῶν παλαιῶν εἰδώλων... Συνών. γ κ ρ ε μ ι σ μ α Β1.

γκρεμιστά ἐπίρρ. Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ρ ε μ ι σ τ ὁ ς.

Διὰ κρημνισμοῦ.

γκρεμισταριά ή, 'Ηπ. (Πάργ.) κρεμισταρέα Πόντ. ('Οφ) γρεμισταρέα Κύθηρ. γκρεμιστεριά 'Αντίπαξ. Παξ. 'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ρ ε μ ι σ τ ὁ ς και τῆς παραγωγ. κατὰλ. -α ρ ι ά.

1) Κρημνὸς 'Αντίπαξ. 'Ηπ. (Πάργ.) Παξ. Πόντ. ('Οφ): 'Ας πάγω τερω ἐκεῖνο τ' ὀσπίτ' και ὕστερα ροῖζω ἀπαδὰ 'ς σὴν κρεμισταρέα και σκοτοῦμαι, γιὰ νὰ μὴ λέπω τὰ παιδία μ' πεινασμένα (ἄς ὑπάγω νὰ ἴδω ἐκεῖνο τὸ σπίτι και ἔπειτα πίπτω εἰς τὸν κρημνὸν και φονεύομαι, διὰ νὰ μὴ βλέπω τὰ τέκνα μου πεινασμένα) 'Οφ. 2) 'Εξ ὀλισθήσεως πτώσις και τραυματισμός Κύθηρ.: 'Επῆρα μιὰ γρεμισταρέα, πὸν ἔχασα τὰ πασχάλεά μου' σὰν δὲν ἐσκοτώθηκα, νὰ μὴ τὸ λέω κανενοῦ.

γκρεμιστήρα ή, ἐνιαχ. γρεμιστήρα Θήρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γ κ ρ ε μ ι σ τ ῆ ρ ι.

Πτώσις ἀπὸ κρημνώδους ἢ ὑψηλοῦ τόπου: 'Επέθανε, γιατί ἔπαθε ἀπὸ γρεμιστήρα. Συνών. γ κ ρ ε μ ι σ μ α Α1.

'Η λ. και ως τοπων. υπό τὸν τύπ. Κρεμιστέρα Πόντ. (Χαλδ.)

γκρεμιστήρι τό, ἐνιαχ. κρεμ-μιστήριον Κύπρ.

'Εκ τοῦ ρ. γ κ ρ ε μ ι ζ ὼ.

'Η λ. ἐκφέρεται αὐτοτελῶς ως ἐλλειπτικὴ φράσις με σημασίαν ἀντίστοιχον τῶν κοινῶν προστακτικῶν γ κ ρ ε μ ο - τ σ α κ ῖ σ ο υ, χ ᾱ σ ο υ. 'Ασμ.

Εἰς τὴν 'Ακαπνοῦν καπνίζουν | τῶαί 'ς τὴν Λαγίαν
ξυφουρνίζουν
τῶαί 'ς τὰ Λεύκαρα ποτήριον | τῶαί 'που τδεῖ τῶαί
κρεμμιστήριον.

γκρεμιστής ὁ, ἐνιαχ. γκριμ'στής Θεσσ. (Τσαγκαρ.) γρεμιστής Κρήτ. (Κίσ.)

'Εκ τοῦ ρ. γ κ ρ ε μ ι ζ ὼ, παρὰ τὸ ὅπ. και γ ρ ε μ ι ζ ὼ.

Α) Κυριολ. 1) 'Ο κρημνίζων, ὁ ἐργαζόμενος εἰς κατεδάφισιν οἰκίας κ.τ.τ. ἐνιαχ.: Αὐτὸς εἶναι ὁ γκρεμιστής; Αὐτὸς θὰ γκρεμίσῃ τὴ μάντρα; 'Αθην. 2) 'Ο κατακρήμπτων διὰ ραβδίσματος τοὺς καρποὺς ἀπὸ τὰ δένδρα Θεσσ. (Τσαγκαρ.): Οἱ γκριμ'στάδεις παίρν'νι πολλὰ λιφτά, γιατί εἶνι δύσκουλ' ή δ'λεῖα κὶ δέ 'νι κάψ' ή κάθι ἕνας. Συνών. ρ α β δ ι σ τ ῆ ς, τ ι ν α χ τ ῆ ς.

β) Μεταφ. 'Ο καταλύων, ἀνατρέπων θρόνους, πολιτεύματα, δόγματα, προλήψεις κ.τ.τ., ὁ καταλυτῆς ἐνιαχ.: 'Ο Χριστὸς ἦταν ὁ γκρεμιστής τῶν ἀρχαίων εἰδώλων 'Αθην. Συνών. χ α λ α σ τ ῆ ς.

γκρεμιστός ἐπίθ. ἐνιαχ. γρεμιστός Πελοπν. (Καρδαμ. Ξεχώρ.) γρεμιστός Κρήτ. (Κίσ.)

'Εκ τοῦ ρ. γ κ ρ ε μ ι ζ ὼ, παρὰ τὸ ὅπ. και γ ρ ε μ ι ζ ὼ.

1) 'Ο κατεδαφισμένος ἐνιαχ.: Γκρεμιστός τοίχος 'Αθην. 2) 'Ο κατακρημνισμένος Πελοπν. (Καρδαμ. Ξεχώρ.): Διὰ κα γρεμιστῆ ή καφερῆ 'ς τοῦ Φονέα τὸ Λαγάδι (τοπων.) Ξεχώρ. Νὰ πάῃς γρεμιστός! (ἄρὰ) Καρδαμ.

'Η λ. και ως τοπων. υπό τὸν τύπ. Γκριμ'στή Εὔβ. (Στρόπον.)

γκρεμιστούρα ή, ἐνιάχ. γρεμιστούρα Πελοπν. (Καρδαμ. Λεῦκτρ. Ξεχώρ. Σαηδόν.)

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γ κ ρ ε μ ι σ τ ὁ ς και τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ο ὕ ρ α.